

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Svnt Ne Infantes baptizandi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

SVNT NE INFANTES
baptizandi?

RESPONDEO. Infantes sunt baptizandi. Confirmatio hæc
est ex Evangelio sumpta.

Omnes saluandos oportet inseri Ecclesie in hac vita, iux-
ta dictum: Quos elegit, hos & vocavit. Unde regu-
la tradita est: Extra Ecclesiam non est salus.

Ad infantes pertinet promissio gratiæ & salutis æternæ,
Sunt igitur baptizandi & inserendi Ecclesie.

MINORA manifesta est, quia Dominus inquit: Sinite parvulos
ad me venire, quia talium est regnum cælorum. Item: Non est vo-
luntas Patris mei, ut pereat unus de parvulis istis. Hæc dicta mani-
feste affirmant, ad infantes pertinere promissionem gratiæ & vitæ
æternæ. Et loquuntur de infantibus in Ecclesia.

Nunc faciendū est confusio Ethnicorum & Ecclesie, quasi etiam inter blasphemos
sint membra Ecclesie, sed retinendæ sunt sententiæ: Quos ele-
git, hos & vocavit. Item: Vbi sunt duo aut tres congregati in no-
mine meo, in medio eorum sum. Et in Psalmo: Beati qui habitant
in domo tua Domine. Item. Plantati in domo Domini, in atrijs do-
mus Dei nostri florebut.

Ad hos igitur infantes pertinet
promissio, qui sunt in Ecclesia, hos recipit propter mediatorum, cu-
ius nomen super eos invocatum est, & in his Deus efficax est, & sanc-
tificat eos Spiritu suo sancto, pro ipsorum capiti, quia hæredes vitæ
æternæ sanctificari Spiritu sancto necesse est, iuxta dicta: Nisi quis
renatus fuerit ex aqua & Spiritu, &c. Item. Cor. 15. Caro & sanguis
regnum Dei non possidebunt, scilicet, sine regeneratione.

GRATI igitur hoc beneficium Dei agnoscanus, quod vere in
Ecclesia recipit infantes, & letemur in eorum vocatorum electos esse,
& sciamus voluntatem Dei esse, ut, quamprimum aetas doctrinæ ca-
par est, semina Evangelij eis instillantur, iuxta dictum Ephes. 6. Edu-
cate pueros in disciplina & doctrina Domini.

Hic ad confir-
mationem adiungantur & testimonia primæ Ecclesie. Origenes ex-
presse inquit in 6. capite ad Romanos. Ecclesia ab Apostolis accepit
traditionem, etiam parvulis dare Baptismum. Sciebant enim il-
li, quibus arcana mysteriorum commendata fuerunt, quod sint in om-
nibus genuinæ sordes peccati, quas per aquam & Spiritum sanctum
aboleri oportet.

SCIAMVS autem Baptismum non tantum
esse sedus infantium cum Deo, sed omnium adultorum, omni tem-
pore, qui etiam si lapsi sunt, tamen rursus ad Deum convertuntur.
Quia in conversione homo per fidem verissime & integre restituitur
per mediatorem in possessionem promissioni gratiæ, & hæreditatis
vitæ æternæ, iuxta dictum Matth. 19. Remittes septuag. septies.

AR 5 CER-

CERTO igitur sciant conuersi, ipsis renouatum esse fidei Baptismi, & ad ipsos pertinere promissionem Baptismo additam: Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit & sicut alij promissionibus, ita uerbis de Baptismo dictis se uere confirmet, scilicet receptos esse ab hoc uero Deo, qui est Pater Domini nostri Iesu Christi, & quidem propter filium mediatoris, & sanctificari se Spiritu sancto ad uitam aeternam.

SCIA NT rursus Baptismum ipsis stipulationem esse bonae conscientiae erga Deum per resurrectionem Iesu Christi, qui est in dextera Dei, ut scriptum est in Epistola Petri. Id est, sciant tunc mutuum foedus esse factum inter Deum & baptizatum. Deus recipit eo propter Filium resuscitatum, & propter eum delet tua peccata, & sanctificat te ad uitam aeternam. Tu uicissim agnoscis, hunc uere esse Deum, qui se in uerbis resuscitatio patefecit, & hunc ueram Deum inuocas fiducia filij. Ita sic stipulatio bonae conscientiae, & mutua obligatio Dei & hominis baptizati, quae est rata & efficax propter filium Dei resuscitatum, regnamus em, & uerissime colligentem Ecclesiam in genere humano per Euangelium. Eadem stipulatio & mutua obligatio rata est inter te & Deum, quia integre restituitur in possessionem promissionis gratiae, & hereditatis uitae aeternae.

RECITAT uerba dictum: Post naufragium humanae naturae duas tabulas salutis hominibus datas esse, Baptismum, & amissa prima tabula, penitentiam. Hoc dictum apparet traditum esse contra Nouatianos, qui negabant, lapsos post Baptismum rursus conuerti posse ad Deum. Et necesse fuit refutari Nouatianos, sicut uox filij Dei manifestissima refutatio, cum inquit Septuagies septies remittes. Sed tamen dictum tamen non absterge intelligatur, quia non sic amittitur prima tabula ut recuperetur, sed reuera in totam arcam Noe recipiuntur conuersi ad est, in possessionem integram promissionum Ecclesiae propter mediatoris.

HI c etiam commonefaciendi sunt homines de omnibus furoribus Anabaptistarum, & tenenda regula: Ex his testibus ipsorum agnosces eos id est, ex manifeste falsis dogmatibus, quae sunt testimonia non fallacia, unde sciri potest, eos fascinate esse a diabolo. Et sunt in conspectu praecipui eorum errores, quos breuiter recitabo.

ERRORES ANABAPTISTARVM.

VA lde prodest extare ueras historias certaminum Ecclesiae ut rectis iudicijs omnium temporum confirmetur, & uideantur quales furoribus in impijs sectis significauerint eas a diabolo esse. Est autem non est una consentiens Anabaptistica, sed multiplex & monstruosa Chimera, & alij magis, alij minus tetras opinio-